

naar Betingelserne derfor var til Stede, og det maatte sikres, at der ikke i Ly af Beskyttelsen udbetaltes meget store Udbytter til Kapitalejere, Bestyrelse o. a., og endelig maatte Staten ikke faa Interesse i de nye Indtægter, som kunde blive Følgen af disse Love.

Ved det af det konservative Mindretal fremsatte Ændringsforslag er der sket et Tilløb til at imødekomme saadanne Krav, men Ændringsforslaget er ikke vidtgaaende nok efter Mindretallets Mening, og ganske særlig maa det fremhæves, at det ikke giver mindste Adgang til Kontrol med Opfyldelsen af de stillede Betingelser.

Saadanne vidtgaaende Ændringer, som Mindretallet maatte anse for at være fornødne, lod sig imidlertid vanskeligt indarbejde i Toldloven for de enkelte Positioner, som kommer i Betragtning, og Mindretallet foretrak derfor at foreslaa en anden Affattelse af Lovforslaget, der samtidig stillede alle kriseramte Industrier eller Fag paa ensartet Maade.

Medvirkende til, at Mindretallet tog dette Standpunkt, var det ogsaa, at man ikke anser det for muligt for Rigsdagen, uden Tilslutning fra Ministeriet, at vedtage Forhøjelse af visse Toldsatser, som er udtaget uden Samraad med Ministeriet. Toldloven er et Omraade, der ikke alene har indrepolitisk Interesse. Enhver Ændring i Toldloven maa ikke blot bedømmes efter dens finansielle og handelsmæssige, men i høj Grad efter dens udenrigspolitiske Rækkevidde.

Mindretallet mener selvfølgelig, at Landet fuldstændig suverænt kan lovgive om Toldafgifterne, men det kan ikke ske, uden at det ansvarlige Ministerium har bedømt Forholdene, bifaldet Foranstaltningerne og paataget sig Ansvar for den udenrigspolitiske Bedømmelse og dens Følger.

Naar Forslagsstillerne ikke vil tage dette Hensyn, maa det formentlig være, fordi Forslagene kun er at opfatte som Led i en politisk Demonstration.

Der har i dette Aar været en stærkt voksende Indførsel af fremmede Landes Produkter, hvad Toldindtægternes Stigning udviser. Dette i Forbindelse med den Kendsgerning, at der paa Aarets bedste Arbejdstid er 54 000 arbejdsløse, med Udsigt til stærk Stigning i nær Fremtid, maa Mindretallet anse for en særdeles alvorlig Erhvervsituation. Og dens Alvor og Fare forstærkes ved Regeringens og Rigsdagsflertallets Forringelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, der endog skal medføre, at de, der har været den længste Tid arbejdsløse, fra 1. Oktober berøves den hidtil bestaaende Understøttelse.

Man maa endvidere forstaa, at Situationen ikke blot er en almindelig forbigaaende Krise, men en Beskæftigelses-Krise, der ikke tilnærmelsesvis kan overvindes ved nogle Toldforhøjelser paa enkelte Varegrupper. Landet har i flere Aar lidt under disse alvorlige Forhold, og der er ingen Udsigt til Forbedring af disse, hvis Statsmagten ikke medvirker ved Opretholdelse af og Tilvejebringelse af Erhverv, der kan beskæftige Befolkningens voksende Overskud af Arbejdere.

Under Hensyn til Situationens Alvor har Mindretallet ønsket at yde en Indsats, som i politisk Henseende fortsætter den Linie, der blev fulgt af det i December f. A. afgaaede Ministerium, en Indsats, til hvilken man haabede paa Medvirkning fra andre Partier, men navnlig paa Tilslutning fra Ministeriet.

Mindretallet har fremsat et Forslag, der dels stiller forskellige Midler og Foranstaltninger til Raadighed til Udvikling af bestaaende Erhvervsgrene i Haandværk og Industri, til Anlæg af nye Fabrikationer, til Forsøg paa Oparbejdelse af Eksport, og til Forbedring af Konkurrenceevnen ved Forminskelse eller Ophævelse af bestaaende Told paa Raastoffer og Hjælpesoffer, dels indfører et Kriseværn, i Form af midlertidige Indførselsafgifter, til Støtte for saadanne enkelte Industrier, der efter Ministeriets Skøn ikke kan hjælpes ad anden Vej. Desuden indeholder Forslaget en